

Mantracit

mantracit yuběn petřov

Vernisáž se uskuteční ve středu 1. 11. 2017 od 18.00 h.

Úvodní slovo Tomáš Koudela

NKP Důl Michal, Cechovna
Československé armády 413/95
715 00 Ostrava-Michálkovice
www.dul-michal@npu.cz

Mantra is a vibration. It is understood as a protection preventing negative impression to get stuck in mind. It indicates its flawless features. Anyone repeating this mantra during or beyond meditation gradually achieves these qualities. Many mantras are the same.

A feeling is an emotional state. A person goes through pleasantness or unpleasantness. A feeling confronts the subject with the object correlating with its need. The feeling is motivated to do something focused on satisfying the respective need.

Anthracite is a kind of coal with a high content of carbon which has been mined in 'Michal' Coalmine in Ostrava since 1993.

At a first glance, the figurative painting of Lyuben Petrov provides a viewer with a harmonic, however, somewhat autonomous fine art experience visually intact to the place which is not only a periphery of the republic, but also a periphery of Ostrava.

Between November 1, 2017 and January 5, 2018, in "cechovna" above the quiet mining hole, the 'Michal' Coalmine will present the author's bizarre mixture of fairy tale commentary, surreal fantasy and expressive moments petrified in lay coloring presented in a cheeky painting gesture of an appropriate scale and through traditional presentation – emphasizing the punchline of a meaningful coexistence of thought and thing.

The Petrov's meditatively repetitive production, requiring interaction of the consumer and the creator, can be revealed thanks to – among other things – Abraham Joshua Heschel's article "Who is man:" where he says: "It is an effort to view the world, we often or always avoid that."

Another key to view the multi-dimensional nature of Lyuben Petrov's work may be the interpretation of creation as a mantra, in the sense that if you repeat creating, you don't have to know what it means and that the purpose of most of the mantras is to liberate yourself – harmony of the body, speech and mind.

Undoubtedly, the liberation should be a profound experience for both the creator and the viewer, in which active consciousness fully identifies or becomes the mantra. The condition of this liberation is multiple repetition. Speed is not important. The repetition has no limits.

As well as the creative gesture is consciousness of belonging to absolute time, an effort, to which synonyms of observing and viewing artwork ignore the current time, is equal to these essential semantics.

The merging of the subject (the viewer) with the object of its interest (the artwork) is undoubtedly a metaphor bigger than its frame. We don't have to be sad, because even if nothing of what was mentioned about Lyuben Petrov's paintings in previous paragraphs was understood, at least something is certain.

The author has opened such a view in front of us in which the conventions and standards of human understanding the world miss each other with the standard semantic of anxiety.

And finally, let me just quote Victor Dyke's poetry: "*Sit down and look at the town below. Bask yourself in the sun and enjoy the Sunday's peace. For if you walk any further, you would come to the abyss.*"

Tomáš Koudela

Мантрацит

Мантрата е вибрация. То се разбира като превенция на защитата отрицателно впечатление да се забие в ума. Това показва, че той е безупречен функции. Всеки, който повтаря тази мантра по време или след медитация постепенно постига тези качества. Много са мантрите същото.

Чувството е емоционално състояние. Човек преминава през приятностили неприятности. Чувството се сблъсква с темата обектът е в съответствие с неговите нужди. Чувството е мотивирано да се направи нещо, фокусирано върху задоволяване на съответната нужда.

Антрацитът е вид въглища с високо съдържание на въглерод, което е изкопана в минералната минерална мина в Острава от 1993 г. насам. На пръв поглед фигуративната картина на Любен Петров осигурява на зрителя хармонична, но донякъде автономна изобразително изкуство визуално непокътнато до мястото, което е не само периферия на републиката, но и периферия от Острава. Между 1 ноември 2017 г. и 5 януари „2018 г. в., Гилдията “ въглищата ще бъдат представени странна смесица от коментар на приказка на автора, сюрреалистична фантазия и изразителни моменти, вкаменени в оцветяването представен в нахален живописен жест от подходящ мащаб и чрез традиционно представяне - подчертаване на удара на смислено съвместно съществуване на мисъл и нещо.

Медитативно повтарящото се производство на Петров, изискващо взаимодействие на Създателя и Създателя, които могат да бъдат разкрити Благодарностимежду другото - статията на Авраам Джошуа Хешел"Кой е човек:" където казва:

ние често или винаги избягваме това. "Друг ключ към многоизмерната природа на Любен

Работата на Петров може да бъде интерпретация на творението като мантра нямате да знам какво означава и че целта на моста на. \ t Мантрите се освобождават - хармонията на тялото, речта и ум.

Безспорно освобождението трябва да бъде дълбок опит както за създателя, така и за зрителя, в който активно съзнание напълно идентифицира или става мантрата. Условието на това освобождение е многократно повторение. Скоростта не е важна. Повторението няма граници. Както и творческият жест е съзнание за принадлежност към абсолютното време, усилие, към което синоними на наблюдение и преглед на произведения на изкуството, които игнорират текущото време, е равно на тези съществена семантика. Сливането на субекта (зрителя) с обекта на неговото интересът (произведенията) несъмнено е метафора по-голяма от рамката му. Ние не трябва да бъдем настроени, защото дори и нищо а картини на

Любен Петров в предишни параграфи бяха разбрани, поне нещо е сигурно. Авторът е открил гледка пред нас, в която конвенции и стандарти за човешкото разбиране за света липсват един друг със стандартната семантична тревожност.

И накрая, позволете ми да цитирам поезията на Виктор Дайк: „Седни и погледнете града подолу. Насладете се на слънцето и се наслаждавайте Неделният мир. Защото, ако ходиш по-нататък, ще дойдеш към бездната. ”

Томаш Кудела